

10 pro mille, d. v. s. af 1 pCt. I Sammenhæng hermed foreslaar man saa for udenlandske Selskaber og Foreninger en Tillægsskat paa Formue af 3 pro mille.

Dernæst foreslaas der, hvad der er nyt i vor Lovgivning, at indenlandske Selskaber og Foreninger, altsaa Aktieselskaber, som tidligere ikke har svaret Formueskat, men i Øjeblikket kun svarer Indkomstskat, nu ogsaa sættes i Formueskat, saaledes at der af Formuer under 100 000 Kr. svares 1 pro mille, og at dette atter stiger — jeg tør ikke trætte det høje Ting med at nævne hver enkelt Sats og hver enkelt Promille —, men det stiger indtil 5 pro mille for Formuer paa over 10 Mill. Kr. Man har tidligere ikke villet lægge en saadan Skat paa Aktieselskabers Formue ud fra den Betragtning, at det var en Dobbeltbeskatning — hvad det jo ogsaa er, ja, maaske endda en tredobbelt Beskatning —, men det forekommer mig, at Tiden er inde til at gøre dette, og at det i alt Fald for et enkelt Skatteaar — og alle disse Bestemmelser foreslaas jo kun at gælde for Aaret 1919—20 — er uden Betænkelighed at gøre det. Forslaget om Tillægsskat for Formue antages at ville indbringe 25—26 Mill. Kr., og denne Skat paa indenlandske Selskaber vil vel kunne indbringe 5—6 Mill. Kr.; alt dette er lavt anslaaet. For disse Selskabers og Foreningers Vedkommende foreslaas det, at de skal være pligtige at angive Formuen. Nu er det saaledes, at saadanne Selskaber er pligtige til at angive deres Indkomst, men da man nu har indført Selvangivelsespligt for Formue, og da det bliver af Vigtighed for Skattemyndighederne at faa de rigtige Oplysninger om Selskaberne, foreslaas der her, at de bliver pligtige til at angive ogsaa deres Formue. Dette var altsaa det andet Afsnit af dette Lovforslag: Formueskat af Selskaber og Foreninger.

Det næste Afsnit vedrører Indkomstskat af Formueforøgelse godtgjort ved Salg. Det er jo saaledes efter vor Lovgivning, at Formueforøgelse ikke regnes til Indkomst, hvad enten Formueforøgelsen fremkommer ved, at vedkommendes Formue stiger i Værdi, eller ved at vedkommende sælger sine Ejendele og derved indvinder en Fortjeneste. Det har mange Gange været diskuteret, om dette Princip var rigtigt, men man har fra Rigsdagens Side altid fastholdt, at man ikke skulde ændre det. Imidlertid er der her foreslaaet en Ændring, og ogsaa denne turde anbefales af de nuværende Forhold og af

de Konjunkturgevinster, der nu indvindes. Det bestemmes her, at ved Skatteligningen for Skatteaaret 1919—20 skal Fortjeneste hidrørende fra Salg eller anden Overdragelse af Ejendele henhørende til den skattepligtige Formue, herunder indbefattet Værdipapirer — altsaa saadanne Ejendele, som skatteteknisk regnes til Formue —, henregnes til den skattepligtige Indkomst, og samtidig foreslaas, at paa tilsvarende Maade skal i Tilfælde, hvor et skattepligtigt Aktieselskab eller en skattepligtig Forening foretager Udlodninger af Formuen blandt Aktionærer eller Medlemmer, hele den hver enkelt herigennem tilfaldende Fortjeneste betragtes som Indkomst. Naar der sker en saadan Udlodning af Formuen — hvad let kan konstateres —, betragtes det, hver enkelt Aktieejer derved indvinder som en Fortjeneste, ikke som en Forøgelse af hans Formue, der altsaa kun vilde ifalde Formueskat, men som en Indtægt, der ifalder Indkomstskat. Hvad dette Afsnit af Loven vil indbringe i Statskassen, skal jeg ikke sige noget om, for det kan jeg ikke vide, det er umuligt at faa opgjort, men der er her i Landet foretaget meget store Salg af fast Ejendom og tjent meget store Summer derved paa Grund af Konjunkturerne, og der har ogsaa fundet store Salg af Værdipapirer Sted, ikke alene i Spekulationsøjemed, men ogsaa for at realisere saadanne. Der har endelig ogsaa fundet Udlodning Sted af store Aktieselskabers store Formuer, som altsaa under denne Bestemmelse kan tænkes at indbringe meget store Beløb, men Størrelsen deraf kan jeg ikke fastslaa. Hvis jeg sætter Indtægten ved alle nævnte Bestemmelser i dette Lovforslag til i alt 40 Mill. Kr., tror jeg imidlertid ikke, jeg er kommet for højt op.

Der er i Lovforslaget endnu nogle almindelige Bestemmelser, af hvilke jeg kun skal nævne dem, der er nye. Der er en Bestemmelse om, at for Medlemmer af Skatteraadene og Stedfortrædere for disse sættes Dagpenge fra 1. Januar 1919 til 10 Kr. Der har været andraget af Skatteraadene om en saadan Forøgelse, og den synes vel begrundet, da overhovedet Dagpengene sættes op, saa jeg tror ikke, jeg behøver at dvæle ved, at det foreslaas her. — Saa gentages der i Loven en tidligere Bestemmelse om, at Banker, Veksellerere og lignende, der handler med Værdipapirer, er pligtige at give Skattemyndighederne saadanne Oplysninger, som disse